

Var Edemediğim Yoklar

– DemirMUTLUGİL · 02 Temmuz 2018

Kanımın kaynadığı semaverlerde demleniyor,
Sonu ilk ettiğim sevda
Artık ekmeğiyim helal sofraların
Geride bırakılmış lokmasıyım,
Yenilip yutulan
Dimyat'ta pirincim, şehrimde bulgur
Davul sesiyim hoş uzakların
Buz kesigi
Düş kabuğuyum

Yüzümü güldürdüğüm aynalarda
Kalpazan kalpler tebessümü
Geçer akçeleri meteliksiz,
Var edemediğim yokların
Beş duyumdan sakladığım defter-i kebirimde
Gelin çiçekleri kurutuyorum
İmbiğime sen/sizliği koydum Z...
Sen damıtıyorum

Ara yollarımda iç göçlerim,
Üzerine gölge düşmemiş yalnızlığım
Bağcığı düğüm beyhudeler
Ve loşluğum...
Mumla, eskittiğim hayatın ipliğini Z...
Yana yakıla
Mumunun kenarında pervaneleşsin semahım
Sen de dön Z...
Tutuşsun tül artlarımız
Yanalım...

Mor kıyıların,
Süt liman sandalırım anlarında
Cenin kıpırtısıyım,
Dili damağı kurumuş yarınının
Hadi suyumuza gidelim

Dövmesin belkili kıyımı denizin
Vurmasın,
Bir karış suya tutunmuş kaldırımlarımıza
Sokul göz süzen sözcüklerime Z...
Ört karanlığımı
Güneş hep doğar...
Güneş hep doğar...

Demir Mutlugil